

Casa Nova de can Vilardebò

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de la Coma
Alçada: 130

Coordenades:

Latitud: 41.59352
Longitud: 2.23157
UTM Est (X): 435957
UTM Nord (Y): 4604932

Classificació

Número de fitxa: 08108 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 29054
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 002206800DG30F0001WS
Fitxes associades:
[Can Vilardebò](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 12/11/2021 - 16:55

Descripció

Masia de dimensions mitjanes, emplaçada uns 200 m al sud-est de la gran masia de Vilardebò. Consta d'un cos residencial de planta més o menys quadrada (amb planta baixa més un pis) i té adossats cossos diversos als laterals, incloent-hi una torre al costat de llevant així com un grup de coberts independents més a l'est, a l'altre costat del pati. Actualment la casa té un aspecte de pairalia típica i senyorial que és fruit d'una reforma feta molt recentment, a la dècada de 1990, la qual ha donat lloc a una estructura amb una distribució homogènia de les obertures. La façana principal, encarada vers migdia, s'ordena a partir de tres eixos d'obertures, totes emmarcades amb pedra carejada. L'eix central és remarcat amb un portal adovellat amb arc apuntat i, a la part superior, té un rellotge de sol. A banda i banda, els cossos laterals tenen accessos mitjançant altres portals, en aquest cas de punt rodó. Els paraments són de pedra, arrebossats i pintats de blanc. En la resta de façanes les obertures també s'han arranjat seguint el mateix criteri uniforme. La torre que s'aixeca a l'angle nord-est té tres pisos d'alçada i és obrada amb maó, tot i que ara és igualment arrebossada i pintada de blanc, com la resta de la casa. Està decorada amb dues finestres neogòtiques amb arcs conopials lobulats (en les cares sud i nord), fruit també d'aquesta última gran reforma de la casa, i a la teulada destaca un ràfec volat sustentat amb cabirons decoratius. A la part posterior la casa s'ha dotat d'una àmplia terrassa al nivell del primer pis.

Observacions:

Altres denominacions: ca la Mestra, Casa Nova de can Cosconer

Dades documentals facilitades per l'Arxiu Municipal i pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER). Informació oral facilitada pel propietari.

Història

Diversos documents daten la construcció d'aquesta casa a partir de 1744. Cal suposar que fou una fundació de la masia propera que aleshores s'anomenava can Cosconer i actualment can Vilardebò, que era el segon mas més important de Lliçà de Vall. Per tant, el nom inicial d'aquest petit mas devia ser Casa Nova de can Cosconer. No va ser fins el 1897 que el propietari Marcel·lí Vilardebò va canviar el nom de can Cosconer per can Vilardebò.

Aquesta nova casa es trobava en un punt molt cèntric, vora l'església, i durant el segle XIX i fins l'any 1925 hi havia l'escola del poble i també hi residia la mestra. Originàriament era una casa senzilla i popular que res tenia a veure amb l'aspecte gairebé senyorial que avui ostenta. La sala gran del pis era l'aula pròpiament dita, i la resta del pis era l'habitatge de la mestra. La darrera que va ocupar aquesta plaça, i que també va inaugurar la nova escola, fou Margarida Fleta. Era coneguda com "donya Margarita", i degut a un defecte físic es va guanyar el nom de la Geperuda. No es va casar mai i va marxar a viure a can Tià Sans. Simultàniament, també hi vivien masovers, que eren coneguts com els de ca la Mestra.

La nova escola que es va construir al poble, anomenada Les Ilises, fou inaugurada el 1928. Després de la guerra la propietat es va dividir entre germans, i la Casa Nova passà a Rosa Vilardebò, que hi va residir. També hi continuaven vivint els masovers, que hi eren com a mínim des de tres generacions enrere. La casa, doncs, estava partida en dos habitatges: un que mirava cap al sud i l'altre cap al nord. El que tenia accés per la part nord tenia a la part baixa un local que li deien la "cotxeria" i per unes escales exteriors es pujava al pis, que tenia una gran sala. L'habitatge del sud era el dels masovers.

Al llarg del segle XX la casa va ser substancialment reformada, sembla que en diverses fases. La torre, obrada amb maó, tal vegada es va bastir a principis de segle. L'any 1946 la torre va ser reformada. A la mort de Rosa Vilardebò l'any 1976 heretà aquesta propietat la seva germana Dolors, que vengué part dels terrenys per urbanitzar-los, n'arrendà d'altres (un a un pagès de Mollet, altres a un jardiner, que s'hi establí, allotjant-se a la casa on vivia la mestressa). Mantingué els tractes de residència i conreus amb els antics masovers.

A finals de la dècada de 1990 la casa va ser totalment reformada amb una subvenció de la Generalitat. Fou en aquest moment quan tot el conjunt va adquirir un aspecte uniforme i es va dotar amb l'estètica acurada que avui conserva. S'hi van refer els finestrals de la torre, amb estil neogòtic, i es van refer també la majoria de les obertures amb els emmarcaments actuals. Tanmateix, la casa va estar molt temps sense habitar, fins que la va comprar l'actual propietari i hi va fer encara una última rehabilitació.

Bibliografia

BUSTO VEIGA, Anna M. (2017). *Els nostres records. A l'Arxiu Municipal de Lliçà de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 29.

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). *Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 130.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 45.

GARRIGA, Joan (1991). *De Licano Subteriore a Lliçà d'Avall/de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 86-88.

MASÓ, Joan (1984). "Programa de la Festa Major 1984"

QUEROL, Ricart. *La Casa Nova de can Vilardebò (Lliçà de Vall)*. Treball inèdit

